ਕੇਸ ਵੇਰਵੇ

ਰੇਲੀਗੇਰ ਫਿਨਵੇਸਟ ਲਿਮਿਟੇਡ

ਬਨਾਮ

ਐਨ.ਸੀ.ਟੀ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਸਟੇਟ ਅਤੇ ਅਨਜ

(ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰ.) 2023 ਦਾ 2242)
ਸਤੰਬਰ 11, 2023

[ਐਸ. ਰਵੀਂਦਰ ਭਾਟ ਅਤੇ ਅਰਵਿੰਦ ਕੁਮਾਰ, ਨਿਆਂਕਾਂ]

ਮੁੱਖ ਨੋਟਸ

ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਮੁੱਦਾ: ਕੀ ਇੱਕ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰੀ ਇਕਾਈ-ਇੱਕ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਬੈਂਕ (ਡੀ.ਬੀ.ਐਸ ਬੈਂਕ) ਨੂੰ ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਮਿਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਇਕਾਈ-ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਲਕਸਮੀ ਵਿਲਾਸ ਬੈਂਕ (ਐਲ.ਵੀ.ਬੀ) ਉੱਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਲਾਅ – ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ – ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰੀ ਇਕਾਈ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਲਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ:

ਫੈਸਲਾ: ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਆਈਪਸੋ ਫੈਕਟੋ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਥਾਨਾਂਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਸਿਵਾਏ ਜਦੋਂ ਇਹ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ – ਕੇਵਲ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰੀ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਡੀ.ਬੀ.ਐਸ ਬੈਂਕ ਹੈ – ਹੋਰ, ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਲੀਨੀਕਰਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ – ਅਜਿਹੀ ਵਿਲੀਨੀਕਰਣ ਵੱਡੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਅਤੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਉਦਯੋਗ ਦੀ ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ – ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਸਮੁੱਚਾ ਉਦੇਸ਼ ਬੈਂਕ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ – ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਵਿਲੀਨੀਕਰਣ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (3) ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਉਲਲੇਖ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰੀ ਬੈਂਕ-ਡੀ.ਬੀ.ਐਸ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਪਰੰਤੂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ, ਧਾਰਾ 3 (3) ਦੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ ਵਿੱਚ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲਲੇਖ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਰਹ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਸਧਾਰਣ ਅਰਥ ਵਿੱਚ, ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਾ ਤਾਂ ਡੀ.ਬੀ.ਐਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਵਿਲੀਨੀਕਰਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਆਰ.ਬੀ.ਆਈ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮਿਲੀ ਸੀ-ਡੀ.ਬੀ.ਐਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਉਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਹਨ ਜੋ ਐਲ.ਵੀ.ਬੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਨ – ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ

ਫੌਜਦਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਦਾ ਮਿਲਾਪ ਨਾਲ ਅਣਛੋਹਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ – ਚਾਰਜ ਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਡੀ.ਬੀ.ਐਸ. ਬੈਂਕ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੋਈ – ਡੀ.ਬੀ.ਐਸ. ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਚੁਕੌਤੀ ਫੈਸਲੇ ਅੱਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਉਪਜੀ ਸਾਰੀ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ (ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਡੀ.ਬੀ.ਐਸ. ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ), ਰੱਦ – ਚੁਕੌਤੀ ਫੈਸਲਾ ਰੱਦ – ਬੈਂਕਿੰਗ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1949 – ਐਸ.45(2) – ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860 – ਐਸ.ਐਸ.409, 120ਬੀ.

ਫੌਜਦਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ – ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ:

ਫੈਸਲਾ: ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਤਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਸਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ

ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ, ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕੰਮਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕੇ – ਇਹ ਤਦ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇ ਇਸ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਕੈਦ ਦੇ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ – ਹੋਰ, ਦੋ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਮਿਲਾਪ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਸਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰੀ ਕੰਪਨੀ (ਐਲ.ਵੀ.ਬੀ., ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ) ਦੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਅਸਤਿਤਵ ਦਾ ਨਾਸ – ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ.

ਫੌਜਦਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ – ਰੱਦ – ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਵਰਤੋਂ:

ਫੈਸਲਾ: ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਹਲਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ – ਫਿਰ ਵੀ, ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਨਾ ਲੈਣਾ, ਜਿਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਨਸਾਫ਼ ਨੂੰ ਅੰਨ੍ਹਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ – ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਆਰ.ਬੀ.ਆਈ. ਨੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕਿਆ, ਮੋਰੇਟੋਰੀਅਮ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਡੀ.ਬੀ.ਐਸ. ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਐਲ.ਵੀ.ਬੀ. ਦੇ ਸਮੂਚੇ ਕਾਰਜ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ, ਸੰਪਤੀ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ – ਡੀ.ਬੀ.ਐਸ. ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਐਲ.ਵੀ.ਬੀ. ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ (ਜੋ ਫੌਜਦਾਰੀ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ) ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਅਭਿਯੋਗ ਲਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਇਨਸਾਫ਼ ਦੀ ਖਿੱਲਵਾੜ ਹੋਵੇਗਾ.

ਫੌਜਦਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ – ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਇਕਾਈਆਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ – ਕੁਝ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨਤਾ – ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ.

ਹਵਾਲੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਹਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਮੈਕਲਿਓਡ ਰਸਲ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜਲਪਾਈਗੁੜੀ & Ors., [2014] 9 SCR 162; ਇਰੀਡੀਅਮ ਇੰਡੀਆ ਟੈਲੀਕਾਮ ਬਨਾਮ ਮੋਟੋਰੋਲਾ ਇੰਕ., (2010) 14 (Addl.) SCR 591; M/s ਜਨਰਲ ਰੇਡੀਓ ਅਤੇ ਉਪਕਰਣ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਐੱਮ.ਏ.ਖਾਦਰ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਐਲ.ਆਰ.ਐਸ. ਦੁਆਰਾ, [1986] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 607; ਸਰਸਵਤੀ ਇੰਡਸਟ੍ਰੀਅਲ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ., ਹਰਿਆਣਾ, ਐਚ.ਪੀ. ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ, [1990] 1 ਸੁਪ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 332 – ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ.

ਸ਼ਾਮ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਹਰਿਆਣਾ, (1984) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 630 ; [1989] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 886; ਮਿਸਟਰ ਅੱਬਾਸ ਹਾਜੀ ਬਨਾਮ ਟੀ.ਐਨ. ਚੰਨਕੇਸ਼ਵ, (2019) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 606; ਸਟੈਂਡਰਡ ਚਾਰਟਰਡ ਬੈਂਕ ਬਨਾਮ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ ਆਫ ਐਨਫੋਰਸਮੈਂਟ, [2005] 1 ਸੁਪਲ.) ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 49 – ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ.

ਚੰਪਾ ਏਜੰਸੀ ਬਨਾਮ ਆਰ. ਚੌਧਰੀ, 1974 ਸੀ.ਐਚ.ਐਨ. 400; ਸੁਨੀਲ ਬੈਨਰਜੀ ਬਨਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਨਾਥ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1949 ਕੈਲ 689; ਏ.ਕੇ. ਖੋਸਲਾ ਬਨਾਮ ਵੇਂਕਟੇਸਨ, (1992) 98 ਕ੍ਰਿ.ਐਲ.ਜੇ. 1448 (ਕੈਲ); ਐਸੋ ਸਟੈਂਡਰਡ ਇੰਕ. ਬਨਾਮ ਉਧਾਰਮ ਭਗਦਾਸ ਜਪਾਨਵਾਲਾ, [1975] 45 ਕੰਪ ਕੇਸ 16 (ਬੋਮ); ਟੈਸਕੋ ਸੁਪਰਮਾਰਕੇਟਸ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਨੈਟਰਾਸ, [1971] 2 ਆਲ ਈ.ਆਰ. 127; ਮੈਰੀਡੀਅਨ ਗਲੋਬਲ ਫੰਡਸ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਏਸ਼ੀਆ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਸਿਕਿਊਰਿਟੀਜ਼ ਕਮਿਸ਼ਨ, [1995] 3 ਆਲ ਈ.ਆਰ. 918; ਵਾਕਰ ਦੀ ਸੈਟਲਮੈਂਟ 1935 (1) (ਚ. ਡੀ. 567; ਇਨ ਰੀ: ਸਕਿਨਰ 1958 (3) ਆਲ ਈ.ਆਰ 273 – ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ.

ਸਵਰਡਜ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਆਫ ਵਰਡਜ਼ ਅਤੇ ਫਰੇਜ਼ਜ਼ (9ਵੀਂ ਐਡੀਸ਼ਨ). 25 ਬਲੈਕਸ ਲਾ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ, ਗਿਆਰਵੀਂ ਐਡੀਸ਼ਨ – ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ.

ਹੋਰ ਕੇਸ ਵੇਰਵੇ ਸਮੇਤ ਇੰਪਗਨਡ
ਆਰਡਰ ਅਤੇ ਹਾਜ਼ਰੀਆਂ

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲੇਟ ਜੁਰਿਸਡਿਕਸ਼ਨ: ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰ.2242 ਦਾ 2023.

ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 24.03.2023 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਰਡਰ ਤੋਂਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਸੀ.ਆਰ.ਐਲ.ਐਮ.ਸੀ ਨੰ. 3173 ਦਾ 2021.

ਨਾਲ
ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2243 ਦਾ 2023

ਹਾਜ਼ਰੀਆਂ:

ਮੁਕੁਲ ਰੋਹਤਗੀ, ਜਯੰਤ ਭੂਸ਼ਣ, ਜਨ ਕਲਿਆਣ ਦਾਸ, ਰਾਣਾ ਮੁਖਰਜੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟਸ, ਅਮਿਤ ਜਾਜੋਜੋ, ਮਿਸ ਸੁਸ਼ਮਿਤਾ ਗਾਂਧੀ, ਮਲਕ ਮਨੀਸ਼ ਭੱਟ, ਮਿਸ ਨੀਨਾ ਨਾਗਪਾਲ, ਮਿਸ ਵਤਸਲਾ ਪੰਤ, ਮਿਸ ਸਮ੍ਰਿਧੀ, ਸੰਦੀਪ ਦੇਵਾਸ਼ੀਸ਼ ਦਾਸ, ਸ਼੍ਰੀਕਾਂਤ ਨੀਲੱਪਾ ਤੇਰਦਾਲ, ਮਿਸ ਆਰ. ਬਾਲਾ, ਸਚਿਨ ਸ਼ਰਮਾ,ਭਵਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਜਾਦੋਨ, ਡਾ. ਐਨ. ਵਿਸਾਕਾਮੁਰਥੀ, ਐਡਵੋਕੇਟਸ ਲਈਹਾਜ਼ਰ ਪਾਰਟੀਆਂ.

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ / ਆਦੇਸ਼

ਫੈਸਲਾ

ਐਸ. ਰਵੀਂਦਰ ਭਾਟ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ.

1. ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ1 ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼2 ਤੋਂ ਉੱਠੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਡੀਬੀਐਸ ਬੈਂਕ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟੇਡ (ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦੂਜਾ ਜਵਾਬਦੇਹ / ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ) (ਇਥੇ "ਡੀਬੀਐਸ") ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੋਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਰਿਲੀਗੇਰ ਫਿਨਵੇਸਟ ਲਿਮਿਟੇਡ (ਇਥੇ "ਆਰਐਫਐਲ") ਅਤੇ ਡੀਬੀਐਸ ਨੇ ਚੁਣੌਤੀਦਾਰ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

2. ਆਰਐਫਐਲ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਵਿਲਾਸ ਬੈਂਕ (ਇਥੇ "ਐਲਵੀਬੀ") ਤੋਂ ₹791 ਕਰੋੜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਣਿਜਿਕ ਮੁਕੱਦਮਾ3 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਦਾਅਵਾ ਇਸ ਆਰੋਪ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ ਕਿ ਐਲਵੀਬੀ ਨੇ ਆਰਐਫਐਲ ਅਤੇ ਇਸਦੀਆਂ ਗਰੁੱਪ ਕੰਪਨੀਆਂ, ਨਾਮਤ: ਆਰਐਚਸੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ (ਇਥੇ “ਆਰਐਚਸੀ ਹੋਲਡਿੰਗ”) ਅਤੇ ਰੈਨਕੈਮ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ (ਇਥੇ “ਰੈਨਕੈਮ”), ਵੱਲੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਫਿਕਸਡ ਡਿਪਾਜਿਟਾਂ (“ਐਫਡੀਜ਼”) ਦੀ ਗਲਤ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ।

3. ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, 23.9.2019 ਨੂੰ, ਆਰਐਫਐਲ ਨੇ ਇੱਕ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਐਲਵੀਬੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਆਰਐਚਸੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਅਤੇ ਰੈਨਕੈਮ ਨਾਲ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ। ਇਸ ਨੇ ਆਰਥਿਕ ਅਪਰਾਧ ਸ਼ਾਖਾ ਵੱਲੋਂ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860 (ਆਈਪੀਸੀ) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 409 ਅਤੇ 120ਬੀ ਅਧੀਨ ਐਫਆਈਆਰ4 ਦੇ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਗਵਾਈ ਦਿੱਤੀ (ਜਿਸ ਨੂੰ ਕ੍ਰਾਈਮ ਨੰਬਰ 153/2020$_{\text{SUBSCRIPT}}$ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ)। ਐਫਆਈਆਰ ਦੇ ਸਮੱਗਰੀ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਆਰਐਫਐਲ ਨੇ ਛੋਟੀ ਮਿਆਦੀ ਕਰਜ਼ਾਂ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ₹750 ਕਰੋੜ ਦੀ ਕੁੱਲ ਕੀਮਤ ਵਾਲੀਆਂ ਚਾਰ ਐਫਡੀਜ਼ ਰੱਖੀਆਂ ਸਨ। ਐਲਵੀਬੀ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਐਫਡੀਜ਼ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਵਰਤਦਿਆਂ ਆਰਐਚਸੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਅਤੇ ਰੈਨਕੈਮ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਦਿੱਤੇ। ਜਦੋਂ ਆਰਐਚਸੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਅਤੇ ਰੈਨਕੈਮ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਚੁੱਕਣਾ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਐਲਵੀਬੀ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਉਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਪੂਰਵ ਸੂਚਨਾ ਤੋਂ ਆਰਐਫਐਲ ਦੇ ਚਾਲੂ ਖਾਤੇ ਤੋਂ ₹723.71 ਕਰੋੜ ਦੀ ਰਕਮ ਕੱਟ ਲਈ।

4. ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਉੱਚ ਨੈੱਟ ਪੱਧਰਾਂ ਦੇ ਨਾਨ-ਪਰਫਾਰਮਿੰਗ ਐਸੈਟਸ, ਅਪਰਯਾਪਤ ਕੈਪੀਟਲ ਟੂ ਰਿਸਕ (ਵੇਟਿਡ) ਔਸਤ ਅਨੁਪਾਤ ਅਤੇ ਕਾਮਨ ਕੈਪੀਟਲ ਟੂ ਰਿਸਕ (ਵੇਟਿਡ) ਐਸੈਟਸ ਕਾਰਨ।ਇਕੁਇਟੀ ਟਿਅਰ-ਆਈ ਕੈਪੀਟਲ, ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਨੈਗੇਟਿਵ ਰਿਟਰਨ ਆਨ ਐਸੈਟਸ, ਅਤੇ ਉੱਚਾ ਲੀਵਰੇਜ, ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ (ਇਥੇ "ਆਰ.ਬੀ.ਆਈ.") ਨੇ ਐਲ.ਵੀ.ਬੀ. ਨੂੰ "ਪ੍ਰੌਂਪਟ ਕਰੈਕਟਿਵ ਐਕਸ਼ਨ" ਅਧੀਨ ਰੱਖਿਆ।

5. ਐਲ.ਵੀ.ਬੀ. ਦੇ ਦਸ ਬੈਂਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ; ਹਾਲਾਂਕਿ,

ਐਲ.ਵੀ.ਬੀ. ਨੂੰ ਖੁਦ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁੱਖ ਮੈਟਰੋਪੋਲਿਟਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ 17 ਸਤੰਬਰ, 2020 ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਸੰਜਣ ਕੀਤਾ।6

6. 17 ਨਵੰਬਰ, 2020 ਨੂੰ, ਆਰ.ਬੀ.ਆਈ. ਨੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1949 [ਇਥੇ "ਬੈਂਕਿੰਗ ਐਕਟ"] ਦੀ ਧਾਰਾ 45(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਐਲ.ਵੀ.ਬੀ. 'ਤੇ ਮੋਰੇਟੋਰੀਅਮ7 ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। 25 ਨਵੰਬਰ, 2020 ਨੂੰ, ਐਲ.ਵੀ.ਬੀ. ਦੀ ਅਸਥਿਰ ਵਿੱਤੀ ਹਾਲਤ ਕਾਰਨ, ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸਦਾ ਗੈਰ-ਸਵੈਚਾਇਕ ਵਿਲੀਨੀਕਰਨ ਡੀ.ਬੀ.ਐਸ.8 ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ।

7. 12 ਫਰਵਰੀ, 2021 ਨੂੰ, ਇੱਕ ਸਪਲੀਮੈਂਟਰੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਜਾਂ ਅੰਤਿਮ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਜੋ ਐਲ.ਵੀ.ਬੀ., ਜੋ ਕਿ ਹੁਣ ਡੀ.ਬੀ.ਐਸ. ਬੈਂਕ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟੇਡ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਲੀਨੀਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਬੈਂਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀਆਂ ਆਰ.ਐਚ.ਸੀ. ਹੋਲਡਿੰਗ ਅਤੇ ਰੈਨਕੈਮ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਐਲ.ਵੀ.ਬੀ. ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਉਧਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੰਡਾਂ ਨੂੰ ਸਿਫਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਜਿਸ਼ ਰਚੀ, ਜੋ ਕਿ ਆਰ.ਐਫ.ਐਲ. ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਨ। ਐਲ.ਵੀ.ਬੀ. ਨੇ ਇਸ ਉਧਾਰ ਤੋਂ ਖਾਸੀ ਮੁਨਾਫਾ ਕਮਾਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਨੇ ਐਫ.ਡੀ.ਜ਼ ਨੂੰ 4.5% ਦੀ ਵਿਆਜ ਦਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਸਾ 10% ਪ੍ਰਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਉਧਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਚਲਿਆ ਕਿ ਐਲ.ਵੀ.ਬੀ. ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਇਸ ਧਾਰਣਾ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸਨ ਕਿ ਆਰ.ਐਫ.ਐਲ., ਆਰ.ਐਚ.ਸੀ. ਹੋਲਡਿੰਗ, ਅਤੇ ਰੈਨਕੈਮ ਇੱਕੋ ਹੀ ਪ੍ਰਮੋਟਰਾਂ ਅਧੀਨ ਗਰੁੱਪ ਕੰਪਨੀਆਂ ਸਨ। ਐਲ.ਵੀ.ਬੀ. ਨੇ ਆਰ.ਐਫ.ਐਲ. ਦੀਆਂ ਐਫ.ਡੀ.ਜ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਣਾਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਲਈ ਆਰ.ਐਫ.ਐਲ. ਤੋਂ ਉਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਰ.ਐਫ.ਐਲ. ਦੀਆਂ ਐਫ.ਡੀ.ਜ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਆਰ.ਐਚ.ਸੀ. ਹੋਲਡਿੰਗ ਅਤੇ ਰੈਨਕੈਮ ਨੂੰ ਐਲ.ਵੀ.ਬੀ. ਦੁਆਰਾ ਅਗਾਊ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਜ਼ੇ ਅੰਤਤਃ ਆਰ.ਐਚ.ਸੀ. ਹੋਲਡਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ। ਨਤੀਜਤਨ, ਜਦੋਂ ਆਰ.ਐਚ.ਸੀ. ਹੋਲਡਿੰਗ ਨੇ ਐਲ.ਵੀ.ਬੀ. ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ, ਤਾਂ ਆਰ.ਐਫ.ਐਲ. ਦੀਆਂ ਐਫ.ਡੀ.ਜ਼ ਨੂੰ ਐਲ.ਵੀ.ਬੀ. ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਮਾਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਨਤੀਜਤਨ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਆਰ.ਐਫ.ਐਲ. ਦੇ ਫੰਡਾਂ ਦੇ ਅਸਲ ਲਾਭਪਾਤਰੀ, ਜੋ ਕਿ ₹729.13 ਕਰੋੜ ਸਨ, ਆਰ.ਐਚ.ਸੀ. ਹੋਲਡਿੰਗ ਸੀ। ਆਰ.ਐਫ.ਐਲ. ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਰਯਾਪਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਐਲ.ਵੀ.ਬੀ. ਨੇ ਪ੍ਰਮੋਟਰ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਲਾਭ ਲਈ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਵਿਛੋਲਣ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦਿੱਤੀ।

8. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਐਲ.ਵੀ.ਬੀ. ਨੇ ₹729 ਕਰੋੜ ਦੀਆਂ ਐਫ.ਡੀ.ਜ਼ ਰੱਦ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ₹115 ਕਰੋੜ ਦੀ ਵਿਆਜ ਰਾਸ਼ੀ ਨਾਲ ਲਾਭ ਕਮਾਇਆ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸ਼ਾਮਲ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਜਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਛੱਡਤ ਦੇ ਕੰਮ ਕੀਤੇ।

9. ਡੀ.ਬੀ.ਐਸ. (ਜਿਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 12 ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ) ਨੂੰ 16.2.2021 ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਕੇ, ਡੀ.ਬੀ.ਐਸ. ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਮਿਸਲੇਨੀਅਸ ਕੇਸ10 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, 12.2.2021 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੀ ਸਪਲੀਮੈਂਟਰੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਅਤੇ 16.2.202111 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਸੰਮਨ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਕਿ ਐਲ.ਵੀ.ਬੀ. ਦਾ ਅਸਤਿਤਵ ਗੈਰ-ਸਵੈਚਾਨਿਕ ਵਿਲੀਨੀਕਰਣ ਯੋਜਨਾ ਕਾਰਨ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਡੀ.ਬੀ.ਐਸ. ਨੂੰ ਉਸ ਇਕਾਈ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਛੱਡਤਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਵਿਲੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਆਰ.ਬੀ.ਆਈ. ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵਿਲੀਨੀਕਰਣ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(3) ਐਲ.ਵੀ.ਬੀ. ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸੰਸਥਾਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਬਚਾਉ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

10. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ, ਆਪਣੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਇਹ ਮੁਸ਼ਾਹਿਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਡੀ.ਬੀ.ਐਸ. ਖਿਲਾਫ ਸੰਮਨ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਿਘਨ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਆਰ.ਬੀ.ਆਈ. ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਡੀ.ਬੀ.ਐਸ. ਬੈਂਕ ਖਿਲਾਫ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਸਪਸ਼ਟ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸ਼ਾਮਲ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਰ.ਬੀ.ਆਈ. ਤੋਂ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(3) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸੰਬੰਧੀ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਮੰਗਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਵਿਲੀਨੀਕਰਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਲੀਨ ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਵਿਲੀਨ ਬੈਂਕ ਨੂੰ

ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ 16 ਫਰਵਰੀ, 2021 ਨੂੰ ਡੀ.ਬੀ.ਐਸ. ਬੈਂਕ ਖਿਲਾਫ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਮਨ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਆਰ.ਬੀ.ਆਈ. ਦੁਆਰਾ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੱਕ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ। ਡੀ.ਬੀ.ਐਸ. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਵਿਵਾਦਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਕੇ; ਆਰ.ਐਫ.ਐਲ. ਦੀ ਅਪੀਲ ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮਾਮਲਾ ਆਰ.ਬੀ.ਆਈ. ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਸਿੱਧਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਮਨ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਕਾਲ ਲਈ ਰੋਕਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

RFL ਦੇ ਦਾਅਵੇ

11. ਮਿ. ਰਾਣਾ ਮੁਖਰਜੀ, ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵੱਡੇ ਵਕੀਲ ਲਈ RFL, ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਰੋਕਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਇਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ DBS ਖਿਲਾਫ ਸੰਮਨ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 17.12.2021 ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਅੰਤਰਿਮ ਉਪਾਯ ਨਾਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

12. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਆਰਬੀਆਈ ਕੋਲ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਲਈ ਅਪ੍ਰੋਚ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਮੂਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ DBS ਨੇ ਆਪਣੀ ਰੱਦ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਰਾਹਤ ਮੰਗੀ ਸੀ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਰਬੀਆਈ ਕੋਲ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਲਈ ਅਪ੍ਰੋਚ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਾਰਟੀਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਦਾਇਤਵ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਲਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਆਰਬੀਆਈ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲੈਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਆਦਰਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਰਬੀਆਈ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਆਰਬੀਆਈ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਬੈਠ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਲੀਨੀਕਰਨ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਧਾਰਾ 3(3) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ, ਜੋ ਹੈ —

"15. ਹੁਣ, ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਲੀਨੀਕਰਨ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ 3 ਨੂੰ ਦੇਖੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਾਚੀ ਕੰਪਨੀ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਖਿਲਾਫ, ਜੋ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਹੋਵੇ, ਟ੍ਰਾਂਸਫਰੀ ਬੈਂਕ ਖਿਲਾਫ, ਉਹ ਰੁੱਕਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰੀ ਬੈਂਕ ਖਿਲਾਫ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਪ-ਧਾਰਾ 3 ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਸਿਰਫ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰੀ ਬੈਂਕ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸੈਕਰੇਟਰੀ, ਮੈਨੇਜਰ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਪਰਾਧਿਕ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

13. RFL ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਵਿਲੀਨੀਕਰਨ 'ਤੇ ਆਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਰੁੱਕਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। LVB ਨੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਤੋਂ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ DBS ਨੂੰ LVB ਦੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਤੋਂ ਲਾਭ ਮਿਲਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ RFL ਦੀਆਂ ਫਿਕਸਡ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹਾਸਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੰਡ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(3) ਆਪਰਾਧਿਕ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਦੀ ਧਾਰਣਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਰਾਧਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰੀ ਬੈਂਕ 'ਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਯਾਚੀ ਨੂੰ ਮੈਰਿਟਸ 'ਤੇ ਕੇਸ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਬਜਾਏ, ਇਹ ਵਿਲੀਨੀਕਰਨ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਬਾਹਰੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟ੍ਰਾਇਲ ਆਪਣੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹੈ, ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰੋਕ ਟ੍ਰਾਇਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਦੇਰੀ ਕਰੇਗੀ।

ਡੀ.ਬੀ.ਐਸ. ਦੇ ਤਰਕ

14. ਮਿਸਟਰ ਮੁਕੁਲ ਰੋਹਤਗੀ ਅਤੇ ਮਿਸਟਰ ਜਯੰਤ ਭੂਸ਼ਣ, ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵੱਡੇ ਵਕੀਲ, ਨੇ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਵਿਲੀਨੀਕਰਨ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤ ਤਾਰੀਖ, ਯਾਨੀ 27.11.2020, ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਏ ਸਨ। ਐਲ.ਵੀ.ਬੀ. ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਵਾਧੂ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ। ਵਿਲੀਨੀਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਐਲ.ਵੀ.ਬੀ. ਦਾ ਡੀ.ਬੀ.ਐਸ. ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਐਲ.ਵੀ.ਬੀ. ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਅਤੇ ਅਲੱਗ ਇਕਾਈ ਵਜੋਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੂਹ ਜਾਂ ਸਹਿਯੋਗੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ

ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡੀ.ਬੀ.ਐਸ. ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਲੀਨੀਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਧਾਰਾ 7(2) ਅਨੁਸਾਰ ਅਸਤਿਤਵ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿਆ।

15. ਇਹ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸੁਥਰਾ ਸਿਦਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਕੇਵਲ ਅਸਲ ਗਲਤੀਕਾਰ ਨੂੰ ਹੀ ਉਸਦੀ ਗਲਤੀ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਾਰੀ ਆਪਰਾਧਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ। ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਸੰਨੀ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਰਿਸਰਚ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਰੀਜਨਲ ਪ੍ਰੋਵਿਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜਲਪਾਈਗੁੜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਵੀ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਫੈਸਲਾ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼/ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਕਿ ਉਸੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਸਮਕਾਲੀ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਨਿਕੋਲਸ ਪਿਰਾਮਲ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਐਸ. ਸੁੰਦਰਨਾਯਗਮ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੀ ਕਿ ਵਿਲੀਨੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਾਰੀ ਆਪਰਾਧਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਥੇ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਧਾਰਾ ਲਗਭਗ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਸੀ ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਖਦਿਆਂ:

"ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਆਂਕੀ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਉਭਰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਕੰਪਨੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਲੀਨੀਕਰਨ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਲੀਨੀਕਰਨ 'ਤੇ ਉਭਰੇ ਇਕਾਈ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। [...] ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਧਾਰਾ 8 ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਉਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਹਸਤਾਂਤਰਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਧਾਰਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੀ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਆਪਰਾਧਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਹਸਤਾਂਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

16. ਇਹ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਮਲਗਮੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ, ਇੱਕ ਗੈਰ-ਇੱਛੁਕ ਅਮਲਗਮੇਸ਼ਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਜੋ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਐਲ.ਵੀ.ਬੀ. ਦਾ ਅਸਤਿਤਵ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਐਲ.ਵੀ.ਬੀ. ਖਿਲਾਫ ਆਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਰੁੱਕ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਤਬਾਦਲਾ ਨਾਗਰਿਕ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰੀ ਕੰਪਨੀ ਲਈ ਆਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਸਬੰਧੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਵੀ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਇਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਜਾਂ ਸਟੈਚਿਊਟ ਰਾਹੀਂ, ਛੱਡੋ ਇਕ ਯੋਜਨਾ ਰਾਹੀਂ, ਤਬਾਦਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸਨੇ ਐਮ. ਅੱਬਾਸ ਹਾਜੀ ਬਨਾਮ ਟੀ. ਐਨ. ਚਨਕਸ਼ੇਵਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਸੀ ਕਿ ਇਕ ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਦੋਂ ਇਕ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਦੇਹਾਂਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਆਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਜਾਂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀਆਂ।

17. ਇਹ ਵੀ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਗਲਤ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਇੱਕ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰੀ ਕੰਪਨੀ ਆਪਰਾਧਿਕ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਸਾਮਨਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਫੈਸਲੇ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਸਨ।

18. ਇਹ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਭੁਜਾ, ਨਾਮਤ ਆਰ.ਬੀ.ਆਈ. ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ, ਨੇ ਐਲ.ਵੀ.ਬੀ. ਦੇ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟਰਾਂ, ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਬੈਂਕਿੰਗ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45(7) ਅਧੀਨ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਭੁਜਾ, ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਸੀ, ਐਲ.ਵੀ.ਬੀ. ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਕਾਰਜਾਂ ਲਈ ਡੀ.ਬੀ.ਐਸ. ਖਿਲਾਫ ਆਪਰਾਧਿਕ ਦੇਣਦਾਰੀ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

19. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਡੀ.ਬੀ.ਐਸ. ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਆਰ.ਐਫ.ਐਲ. ਨੇ ਖੁਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਆਰ.ਬੀ.ਆਈ. ਤੋਂ ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਆਰ.ਐਫ.ਐਲ. ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ 09.01.2022 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ:

"21. ਇੱਥੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਏ, ਵਿਲੀਨੀਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇਕਰ ਯੋਜਨਾ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਾ ਉਠਾਇਆ

ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਰ.ਬੀ.ਆਈ. ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਰਾਹੀਂ, ਆਰ.ਐਫ.ਐਲ. ਨੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲੜਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਗਰਮ ਅਤੇ ਠੰਡਾ ਫੂਕ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਮਨ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਗਲਤ ਹੈ।

20. ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਆਰ.ਬੀ.ਆਈ. ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਦੀ ਮਿਤੀ 14.06.2023 ਰਾਹੀਂ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਾਇਆ ਕਿ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੈਂਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰੀ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੌਂਪੀ ਜਾਂਦੀਆਂ।

ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ

21. ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਅਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਆਰ.ਬੀ.ਆਈ. ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਿਲੀਨੀਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਉਪਯੋਗੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਿਲੀਨੀਕਰਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(3) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:

"3. ਸੰਪਤੀਆਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦਾ ਸਥਾਨਾਂਤਰਣ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਆਮ ਪ੍ਰਭਾਵ। -

(1)-(2) xxxxxx

(3) ਜੇਕਰ ਨਿਯੁਕਤ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਣ ਵਜੋਂ, ਮੁਕੱਦਮਾ, ਫੈਸਲੇ, ਰਿਕਵਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਅਪੀਲਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ (ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ, ਇੱਕ ਮਨਮਾਨੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸਮੇਤ) ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੈਂਕ ਖਿਲਾਫ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਉਹ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੁਕਸਾਨਦਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਟ੍ਰਾਂਸਫਰੀ ਬੈਂਕ ਵਲੋਂ ਜਾਂ ਉਸ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ:

ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਸਟੈਚਿਊਟ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ, ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ, ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਆਪਰਾਧਿਕ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਜਾਂ ਸਕੱਤਰ, ਮੈਨੇਜਰ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਆਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੈਂਕ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਜਾਂ ਸਕੱਤਰ, ਮੈਨੇਜਰ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਲੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸਕੱਤਰ, ਮੈਨੇਜਰ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਬਿਨਾਂ ਜਨਰਲ ਕਲੌਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤ, 1897 (1897 ਦਾ 10), ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬੈਂਕ, ਇੱਕ ਬੈਂਕਿੰਗ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੈਂਕਿੰਗ ਐਕਟ ਦੀ

ਧਾਰਾ 45(5)(e) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"45. ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਮੁੜ ਨਿਰਮਾਣ ਜਾਂ ਵਿਲੀਨੀਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ।—

(1) ਇਸ ਭਾਗ ਦੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ [ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਾਧਨ] ਵਿੱਚ ਸਮਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜੇਕਰ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਚੰਗਾ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ, ਮੋਰੇਟੋਰੀਅਮ ਦੇ ਹੁਕਮ ਲਈ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ [ਇੱਕ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ] ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ।

(2) ਤੋਂ (4) xxx

(5) ਉਪਰੋਕਤ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਨਾਮਤ:—

(e) ਯੋਜਨਾ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੁੜ ਨਿਰਮਾਣ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਟ੍ਰਾਂਸਫਰੀ ਬੈਂਕ ਵਲੋਂ, [ਮੁੜ ਨਿਰਮਾਣ ਜਾਂ ਅਮਲਗਮੇਸ਼ਨ] ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਖਿਲਾਫ ਲੰਬਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਕਾਰਜਵਾਹੀ ਦਾ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣਾ

ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਮਲਗਮੇਸ਼ਨ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 13, ਅਰਥਾਤ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਰ.ਬੀ.ਆਈ. ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਖਿਆ, ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:

"13. ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ।—ਜੇਕਰ ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਾਮਲਾ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਉੱਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਪੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਅੰਤਿਮ ਅਤੇ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਹੋਣਗੇ।"

22. ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਕਥਾ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਜਿਸ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰੀ ਇਕਾਈ (ਇੱਥੇ, ਇੱਕ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਬੈਂਕ) ਨੂੰ ਉਹ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਅਪਰਾਧਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਅਮਲਗਮੇਟਿੰਗ ਇਕਾਈ- ਪਿਛਲੀ ਐਲ.ਵੀ.ਬੀ. ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ।

23. ਕੁਝ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਇਕਾਈਆਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਭਿੰਨਤਾ ਸੀ। ਕੋਲਕਾਤਾ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਸੀ ਕਿ ਕੇਵਲ ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਇਰਾਦਾ ਜਾਂ "ਮੈਨਸ ਰੀਆ" ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜਤਨ, ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਆਪਰਾਧਿਕ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ [ਹਵਾਲਾ ਚੰਪਾ ਏਜੰਸੀ ਬਨਾਮ ਆਰ.ਚੌਧਰੀ", ਸੁਨੀਲ ਬੈਨਰਜੀ ਬਨਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਨਾਥ", ਅਤੇ ਏ.ਕੇ. ਖੋਸਲਾ ਬਨਾਮ ਨੇਟਲੇਕਾਨ"]. ਬੰਬਈ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵੱਖਰਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਅਪਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਯੂਨਾਈਟੇਡ ਕਿੰਗਡਮ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਸਾਂ ਦਾ ਨੋਟ ਲਿਆ। ਐਸਾ ਸਟੈਂਡਰਡ ਇੰਕ. ਬਨਾਮ ਲੁਧਰਾਮ ਭਗਵੰਦਾਸ ਜਪਾਵਨਾਲੂ" ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਕੋਲ ਮੈਨਸ ਰੀਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਅਟਰੀਬਿਊਸ਼ਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰੇਗੀ, ਇਸ ਦਾ ਸਹੀ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਕਿਸ ਦੇ ਮੈਨਸ ਰੀਆ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਆਪਰਾਧਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਜਾਂ ਜੋੜਣ ਲਈ ਮੈਨਸ ਰੀਆ ਦਾ ਸਖਤ ਟੈਸਟ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸੀ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤੇ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰਕ ਦੀ ਰੇਖਾ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ, ਲਾਰਡ ਡਿਪਲਾਕ ਦੀ ਰਾਏ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਿਆਂ, ਟੈਸਕੋ ਸੁਪਰਮਾਰਕੇਟਸ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਨੌਟਰਾਸ" ਵਿੱਚ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸੰਬੰਧਿਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਸਮੇਤ:

"ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ; ਇਸ ਲਈ, ਸਵਾਲ: ਕਿਹੜੇ ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮਾਂ ਲਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਪਰਾਧਿਕ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਲੈਣਾ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਣਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਅਤੇ ਆਰਟੀਕਲਜ਼ ਆਫ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਜਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ, ਜਾਂ ਆਰਟੀਕਲਜ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਕਸਰਤ ਨਾਲ ਨਿਭਾਈ ਗਈ ਹਨ।"

ਮੈਰੀਡੀਅਨ ਗਲੋਬਲ ਫੰਡਸ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਏਸ਼ੀਆ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਸਿਕਿਊਰਿਟੀਜ਼ ਕਮਿਸ਼ਨ", ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਧੇਰੇ ਬਾਰੀਕੀ ਵਾਲਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ:

"ਇਹ ਮੁੱਖ ਅਟਰੀਬਿਊਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਯਮ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਬੋਰਡ ਦੇ ਰਿਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਜਾਂ ਸ਼ੇਅਰਹੋਲਡਰਾਂ ਦੇ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਲਈ ਕੰਪਨੀ ਮੁੱਖ ਅਟਰੀਬਿਊਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੋ ਕੇ

ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਆਮ ਅਟਰੀਬਿਊਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਭਾਵ, ਏਜੰਸੀ ਦੇ ਸਿਦਾਂਤ। ਜੇਕਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਸੇਵਾਦਾਰ ਅਤੇ ਏਜੰਟਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਜੋ ਕਿ ਏਜੰਸੀ ਦੇ ਆਮ ਸਿਦਾਂਤਾਂ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਅਟਰੀਬਿਊਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਜਟਿਲਤਾ ਦੁਆਰਾ, ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਜੋਂ ਗਿਣੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਆਮ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਜੋੜੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਂਟਰੈਕਟ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਜਾਂ ਸਪਸ਼ਟ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਟੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ।

ਇਸ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਰੁਕਣਾ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜਾਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਦੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵੀ ਬਿਆਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਕੰਪਨੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ (ਮੁੱਖ ਅਤੇ ਆਮ) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੈ। ਜੱਜ ਕਦੇ ਕਦੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਨੇ 'ਦੇਖਿਆ' ਜਾਂ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਏਜੰਸੀ ਜਾਂ ਏਜੰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਘਟਨਾ ਅਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਲੱਗ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਬੇਸ਼ੱਕ ਅਰਥ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ 'ਅਜਿਹੇ' ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਇਹ ਸੁਝਾਵ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਹਰ ਕੁਝ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਕਹਿਣਾ ਅਰਥਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਅਜਿਹੀ, ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ, ਸਿਰਫ ਲਾਗੂ ਨਿਯਮ ਹੀ ਹਨ। ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਨਾ, ਲਾਗੂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੰਮ ਵਜੋਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਏਜੰਸੀ, ਵਿਕਾਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਮ ਸਿਦਾਂਤ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸਾਧਾਰਣ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ। ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਯਮ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨਾਲ, ਆਮ ਸਿਦਾਂਤਾਂ ਦੀ ਏਜੰਸੀ ਜਾਂ ਵਿਕਾਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕੁਝ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਮਨੋਦਸ਼ਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ 'ਆਪਣੇ ਆਪ' ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਦੇ ਸੇਵਕਾਂ ਜਾਂ ਏਜੰਟਾਂ ਦੇ। ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਐਕਟਸ ਰੀਅਸ ਅਤੇ ਮੈਨਸ ਰੀਆ ਲਈ ਹੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ?

ਇਕ ਸੰਭਾਵਨਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਕੰਪਨੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਅਪਰਾਧ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਲਈ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਾਈਚਾਰਾ ਸੀ ਸੇਵਾ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੰਭਾਵਨਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਸਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਨਿਯਮ, ਭਾਵ ਜੇਕਰ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕੰਮ ਸੀ ਬੋਰਡ ਦੇ ਇੱਕ ਮਤੇ ਜਾਂ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ। ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਹੋਣਗੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹੱਲ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਕੰਪਨੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸਧਾਰਣ ਵਿਕਾਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ, ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਨਿਯਮਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦੇਵੇਗੀ। ਅਜਿਹੇ 'ਚ ਐੱਸ. ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਯਮ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਸਲ ਨਿਯਮ. ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ: ਇਹ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇਹ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸੀ? ਜਿਸਦਾ ਕਾਰਜ (ਜਾਂ ਗਿਆਨ, ਜਾਂ ਮਨ ਦੀ ਅਵਸਥਾ) ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਸੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਐਕਟ ਆਦਿ ਵਜੋਂ ਗਿਣਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ? ਇੱਕ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਇਸ ਸਵਾਲ ਲਈ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ, ਲੈ ਕੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ (ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਨੂੰਨ ਹੈ) ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਨੀਤੀ।'

ਲਾਰਡ ਹੋਫਮੈਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ:

"... ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ

ਦਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਉਸਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਕੰਮ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਖਾਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨੋਦਸ਼ਾ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਸੁਪੁਰਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਕਦੇ ਕਦੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੀ ਸਪਲਾਈ ਆਫ ਰੈਡੀ ਮਿਕਸਡ ਕੰਕਰੀਟ (ਨੰਬਰ 2) [1995] 1 ਏ.ਸੀ. 456 ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ... ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਲੌਰੀ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਦਾ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੰਪਨੀ ਮੈਨਸਲਾਟਰ ਦੀ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਇੱਕ ਖਾਸ ਮੱਕਸਦ ਲਈ ਅਟਰੀਬਿਊਸ਼ਨ ਨਿਯਮ ਦਾ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਬਸਟੈਂਟਿਵ ਨਿਯਮ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਨੀਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।"

24. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਰੀਡੀਅਮ ਇੰਡੀਆ ਟੈਲੀਕਾਮ ਬਨਾਮ ਮੋਟੋਰੋਲਾ ਇੰਕ22 ਵਿੱਚ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ:

"38. ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵਿਰਤੂਅਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਟੈਚਯੂਟਰੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਨਸ ਰੀਆ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤਦ ਉੱਤਪੰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਕੰਟਰੋਲ ਇੰਨਾ ਤੀਬਰ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦੁਆਰਾ ਸੋਚਦਾ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਟੈਂਡਰਡ ਚਾਰਟਰਡ ਬੈਂਕ ਬਨਾਮ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ ਆਫ ਐਨਫੋਰਸਮੈਂਟ23 ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ "ਵਿਅਕਤੀ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। "ਸ਼ਬਦ 'ਵਿਅਕਤੀ' ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਸੰਘ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਮੂਹ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਇੰਕਾਰਪੋਰੇਟਡ ਹੋਏ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਏ," ਅਦਾਲਤ ਨੇ 41ਵੀਂ ਅਤੇ 47ਵੀਂ ਲਾਅ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਲਾਅ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ

"ਹਰ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਸਿਰਫ ਕੈਦ ਜਾਂ ਕੈਦ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਨਾਲ ਸਜ਼ਾਯਾਬ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸਰੀਰ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸੰਘ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਜੁਰਮਾਨਾ ਹੀ ਸੁਣਾਏ।"

ਜੱਜਾਂ- ਬਹੁਮਤ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਾਰੇ ਦੰਡਾਤਮਕ ਸਟੈਚਯੂਟਾਂ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਖਿੱਚਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜੋ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਮਿਸਚੀਫ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੋਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੋਰ, ਸਾਰੇ ਦੰਡਾਤਮਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ, ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਸਟੈਚਯੂਟਾਂ ਵਾਂਗ, ਪ੍ਰਗਟ ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਚਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸਰੀਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਟ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਟੈਚਯੂਟ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਸ਼ਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਸਾਧਾਰਣ ਅਕਲ ਨਾਲ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਛੋਟੇ ਅਤੇ ਮੂਰਖਤਾਪੂਰਣ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸਰੀਰਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ, ਵੱਡੇ ਅਤੇ ਗੌਭੀਰ ਆਰਥਿਕ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀ ਛੋਟ ਵਧਾਈ ਗਈ ਸੀ।

25. ਸਟਰਾਉਡ24 ਅਨੁਸਾਰ, “ਅਮਲਗਮੇਸ਼ਨ” ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ “ਦੋ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਪ ਜਾਂ ਮਿਸ਼ਰਣ।” ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਜਿੱਥੇ ਕੰਪਨੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵੱਖਰੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ, ‘[ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਅਮਲਗਮੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ]।’” ਬਲੈਕਸ25 ਅਮਲਗਮੇਸ਼ਨ ਨੂੰ “ਮਿਲਾਪ ਜਾਂ ਇਕਠ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ; ਸੰਘਟਨ < ਦੋ ਛੋਟੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦਾ ਅਮਲਗਮੇਸ਼ਨ ਨਵੀਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ >...” ਵਜੋਂ

ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੰਪਨੀਆਂ ਦਾ ਐਕਟ, 2013 ਵਿੱਚ ਅਮਲਗਮੇਸ਼ਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਬਜਾਏ ਅਮਲਗਮੇਸ਼ਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਰੂਪ ਰੇਖਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰਰ ਕੰਪਨੀ26 [ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਐਲ.ਵੀ.ਬੀ.] ਦੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਪਛਾਣ ਦੇ ਖ਼ਾਤਮੇ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਵਾਕਰ ਦੀ ਸੈਟਲਮੈਂਟ27 ਵਿੱਚ, 'ਅਮਲਗਮੇਸ਼ਨ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ:

"ਸ਼ਬਦ 'ਅਮਲਗਮੇਸ਼ਨ' ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਅਧੀਨ 2 ਕੰਪਨੀਆਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੁੜ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਤੀਜੀ ਇਕਾਈ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਦੂਜੀ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਸਮਾਹਿਤ ਹੋ ਕੇ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।"

ਰੀ: ਸਕਿੰਨਸਰ28 ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਮਲਗਮੇਸ਼ਨ ਸਕੀਮਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ:

"...ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਐਕਟ 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 206 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 208 ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਕੀਮਾਂ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਕੇਵਲ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ... ਫ਼ਰਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਹੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਸਕੀਮ ਦੇ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਮੌਜੂਦ ਨਾ ਹੋਣ। ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਲਈ ਅਸਮਰੱਥ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਆਮ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਆਗੂ ਆਦੇਸ਼ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧੀ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

26. ਐਮ/ਐਸ. ਜਨਰਲ ਰੇਡੀਓ ਅਤੇ ਅਪਲਾਇੰਸਿਜ਼ ਕੋ. ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਐਮ.ਏ. ਖਾਦਰ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਐਲ.ਆਰ.ਐਸ. ਦੁਆਰਾ, ਦੋ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਅਮਲਗਮੇਸ਼ਨ ਦਾ ਅਸਰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਦੋ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਅਮਲਗਮੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵਜੂਦ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ, ਅਤੇ ਅਮਲਗਮੇਟਡ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਦਰਜਾ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਭਾਈਵਾਲ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ।

27. ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਰਸਵਤੀ ਇੰਡਸਟ੍ਰੀਅਲ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ., ਹਰਿਆਣਾ, ਐਚ.ਪੀ. ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ, ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਕਿ:

"ਅਮਲਗਮੇਸ਼ਨ ਦਾ ਅਸਲੀ ਅਸਰ ਅਤੇ ਕਿਰਦਾਰ ਮਿਲਾਪ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਦੋ ਕੰਪਨੀਆਂ ਅਮਲਗਮੇਟ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੰਪਨੀ ਆਪਣਾ ਵਜੂਦ ਗੁਆ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਮਲਗਮੇਸ਼ਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਅਧੀਨ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਜੂਦ ਅਮਲਗਮੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਸਰਦਾਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਮੁੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

28. ਮੈਕਲੋਡ ਰਸੇਲ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਰੀਜਨਲ ਪ੍ਰੋਵਿਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜਲਪਾਈਗੁੜੀ ਅਤੇ ਓਰਸ ਇੱਕ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀ ਪ੍ਰੋਵਿਡੈਂਟ ਫੰਡ ਐਕਟ, 1952 ("ਈ.ਪੀ.ਐਫ. ਐਕਟ") ਅਧੀਨ ਪ੍ਰੋਵਿਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਚੂਕ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਮਥੁਰਾ ਟੀ ਐਸਟੇਟ ਨੇ ਸਰੋਦਾ ਟੀ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਈ.ਪੀ.ਐਫ. ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰਿਕਵਰੀ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਲੰਬਿਤਾ ਦੌਰਾਨ, ਮਥੁਰਾ ਟੀ ਐਸਟੇਟ (ਸਰੋਦਾ ਟੀ ਕੋ. ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਐਸਟੇਟ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਸਮੇਤ) ਦਾ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਐਵਰੇਡੀ ਇੰਡਸਟ੍ਰੀਜ਼ (ਇੰਡੀਆ) ਲਿਮਿਟੇਡ ਨੇ ਲੈ ਲਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੁੱਖ ਈ.ਪੀ.ਐਫ. ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਤੋ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਪਰ ਜੁਰਮਾਨਾ (ਈ.ਪੀ.ਐਫ. ਯੋਗਦਾਨਾਂ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਅਨੁਪਾਲਣਾ ਲਈ) ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਟੇਕਓਵਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਮੈਕਲੋਡ ਰਸੇਲ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਵਜੋਂ ਵਰਤਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ:

“13. ਇਹ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਪਰਾਧਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਸਲ ਅਪਰਾਧੀ ਨਾਲ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪਰ ਇਹ ਅਟੱਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਦਾਂਤ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਜਾਂ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਕਿ ਜਯੰਤ ਭੂਸ਼ਣ, ਵਰਿਸ਼ਠ ਅਧਿਵਕਤਾ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਕਰਤਾਓਂ, ਨੇ ਈ.ਪੀ.ਐਫ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14ਬੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਗਾਏ ਗਏ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗਾਹਕਾਂ 'ਤੇ ਲਾਦਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਧਾਰਾ 14, 14ਏ, 144ਏ, 14ਏਬੀ ਅਤੇ 14ਏਸੀ ਈ.ਪੀ.ਐਫ. ਐਕਟ ਦੇ ਉਹ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਹਨ ਜੋ ਅਭਿਯੋਗ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਇਸ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ ਧਾਰਾ 14ਬੀ 'ਚ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਾਲਿਕ ਤੋਂ ਵਸੂਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੈਸਾ ਕਿ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਦੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਧਾਰਾ ਹੈ ਜੋ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਉਦਾਹਰਣਿਕ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਰੋਕਥਾਮਕ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾਵਾਰ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਕਾਰੀ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਗੁੰਥੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਿਬੰਧ ਲਿਖਣ ਤੋਂ ਬਚਾਂਗੇ; ਸਿਰਫ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਆਧੁਨਿਕ ਨਿਆਯਸ਼ਾਸਤਰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਜ਼ਾਵਾਰ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਲਾਗੂਕਰਨ, ਜੋ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸੁਭਾਵ ਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਗਲਤ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਣਾ ਕੇ ਰੋਕਣ ਲਈ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਈ.ਪੀ.ਐਫ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14ਬੀ ਦਾ ਮੂਲ ਉਦੇਸ਼ ਲਗਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਮਪੋਜ਼ੀਸ਼ਨ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਭਿਯੋਗ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧਨ/ ਮਾਲਿਕ ਤੋਂ ਇਸ ਦੇ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸਥਾਪਨਾ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਨਾਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।”

29. ਸ਼ਿਆਮ ਸੁੰਦਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਫਰਮ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ, ਹਰੇਕ ਸਾਂਝੇਦਾਰ ਦੀ ਏਜੰਸੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਂਝੇਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ, ਨਕਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

“9. ਪਰ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਦੰਡਾਤਮਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ। ਦੰਡਾਤਮਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ, ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਕਾਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਇਸ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਨਾ ਲੈ ਲਵੇ। ਧਾਰਾ 10 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਸਾਂਝੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਾ ਕਰਨ।"

30. ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਗੌਰਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਆਪਰਾਧਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ

(a) ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ (ਟੈਸਕੋ, ਮੈਰੀਡੀਅਨ ਗਲੋਬਲ ਫੰਡਸ, ਸਟੈਂਡਰਡ ਚਾਰਟਰਡ ਬੈਂਕ, ਅਤੇ ਇਰੀਡੀਅਮ) ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ, ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

(b) ਇਸ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਕੈਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ (ਮੈਰੀਡੀਅਨ, ਇਰੀਡੀਅਮ);

(c) ਇਸ ਨੂੰ ipso facto ਨਾਲ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਸਿਵਾਏ ਜਦੋਂ ਇਹ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ (ਮੈਕਲੋਡ ਰਸੇਲ)

(d) ਦੋ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਵਿਲੀਨੀਕਰਣ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਸਰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਅਸਤਿਤਵ ਦਾ ਨਾਸ ਹੈ (ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਐਲ.ਵੀ.ਬੀ.); ਇਹ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ।

(e) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੇਵਲ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਨੂੰ ਹੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰੀ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਡੀ.ਬੀ.ਐਸ. ਬੈਂਕ ਹੈ2।

31. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਕੀਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (3) ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ

ਉਲਲੇਖ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰੀ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ (ਪੜ੍ਹੋ ਡੀ.ਬੀ.ਐਸ. ਬੈਂਕ)। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ:

"43. ਸੰਪਤੀ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦਾ ਹਸਤਾਂਤਰਣ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਆਮ ਅਸਰ -

(1)-(2) xxxxxxxx

(3) ਜੇ ਨਿਯੁਕਤ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਮੁਕੱਦਮਾ, ਫੈਸਲੇ, ਰਿਕਵਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਅਪੀਲਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਪੈਂਡਿੰਗ ਹੈ ਜਾਂ ਖਿਲਾਫ ਹੈ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੈਂਕ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਅੱਗੇ (ਸੰਦੇਹ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਇੱਕ ਮਧਿਆਸਤਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸਮੇਤ), ਉਹ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਇਸ ਸਕੀਮ ਦੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਟ੍ਰਾਂਸਫਰੀ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਉਸ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮ, ਵਿਧਾਨ, ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਜਾਂ ਸਕੱਤਰ, ਮੈਨੇਜਰ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਖਿਲਾਫ, ਟ੍ਰਾਂਸਫਰੀ ਬੈਂਕ ਦੇ ਨਿਯੁਕਤ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕੋਈ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ, ਸਕੱਤਰ, ਮੈਨੇਜਰ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ਜ਼ ਐਕਟ, 1897 (10 ਦੇ 1897) ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਜਾਣ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰੀ ਬੈਂਕ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਭੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।"

32. ਹਰ ਵਿਲੀਨੀਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਵਿਲੀਨੀਕਰਨ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਜਮਾਕਰਤਾਓਂ, ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਬੀਮਾਰ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਕਰਜ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਵੱਡੇ ਜਨਹਿੱਤ ਅਤੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਉਦਯੋਗ ਦੀ ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਬੈਂਕ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਇਸ 'ਤੇ "ਦੌੜ" ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਬੈਂਕਿੰਗ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਹਾਨੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਇਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵੇਖੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਬੈਂਕ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (3) ਨੂੰ ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕਾਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੇਖ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਰਹ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਫੌਜਦਾਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਾ ਤਾਂ ਡੀਬੀਐਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਵਿਲੀਨੀਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਆਰਬੀਆਈ ਨੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

33. ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ, ਜਿਥੇ ਤੱਕ ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ:

"ਪੀਐਸ – ਈਓਡਬਲਿਊ; ਐਫਆਈਆਰ – 18/2019
**********"

ਹੋਰ, ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ, ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਈਮੇਲਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਯੂ/ਐਸ 65-ਬੀ ਐਵੀਡੈਂਸ ਐਕਟ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜੋ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ:

1. 10.11.16 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੀ ਈਮੇਲ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ।

2. ਈਮੇਲ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਮਿਤੀ 07.01.17.

3. ਈਮੇਲ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਮਿਤੀ 09.01.17.

4. ਈਮੇਲ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਮਿਤੀ 13.07.17.

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ "ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡਾ ਧਿਆਨ ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਐਲ.ਵੀ.ਬੀ. ਨਾਲ ਡੀ.ਬੀ.ਐਸ. ਦੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਵਿਲੀਨੀਕਰਨ ਵੱਲ ਖਿੱਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਪ੍ਰੈਸ ਰਿਲੀਜ਼ ਨੰਬਰ 2020-2021/647 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਰ.ਬੀ.ਆਈ. ਨੇ ਐਲ.ਵੀ.ਬੀ. ਨਾਲ ਡੀ.ਬੀ.ਐਸ. ਦੇ ਵਿਲੀਨੀਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਜੋ 27.11.2020 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਲ.ਵੀ.ਬੀ. ਡੀ.ਬੀ.ਐਸ. ਨਾਲ ਵਿਲੀਨ ਹੋ ਗਿਆ।"

ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ, ਇਹ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਕਿ ਬੈਂਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਆਰ.ਈ.ਐਲ. ਦੇ ਪ੍ਰਮੋਟਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕਰਕੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਉਹ ਔਪਚਾਰਿਕਤਾਵਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜੋ ਕਰਜ਼ ਲੈਣ ਦੇ ਸੌਦੇ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਆਰ.ਐਚ.ਸੀ. ਹੋਲਡਿੰਗ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਰੈਨਕੈਮ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਦੇ ਪ੍ਰਮੋਟਰਾਂ/ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੋਟਰਾਂ/ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ੇ ਉਤਾਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ। ਕਰਜ਼ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੈਂਕ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ ਦੇ ਮੈਨੂਅਲ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਤੋਸ਼ਜਨਕ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਕਰਜ਼ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸ਼ਿਫਟ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਬੈਂਕ ਦੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਰ.ਐਫ.ਐਲ. ਦੇ ਸੁਰੱਖਿਆ/ਐਫ.ਡੀ.ਆਰ.ਜ਼ ਖਿਲਾਫ ਕਰਜ਼ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਕਿ ਆਰ.ਈ.ਐਲ. ਦੇ ਪ੍ਰਮੋਟਰਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਹੀ ਆਰ.ਐਚ.ਸੀ. ਹੋਲਡਿੰਗ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਨੂੰ ਆਰ.ਐਚ.ਸੀ. ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਰੈਨਕੈਮ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ/ਉਧਾਰ ਉਤਾਰਨ ਲਈ ਕਰਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਮਲਵਿੰਦਰ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸ਼ਿਵਿੰਦਰ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਆਪਣੀ 100% ਹੋਲਡਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਆਰ.ਈ.ਐਲ. ਦੇ ਐਫ.ਡੀ.ਆਰ.ਜ਼ ਖਿਲਾਫ ਕਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਲਈ ਆਰ.ਈ.ਐਲ. ਦੇ ਬੋਰਡ ਤੋਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪਾਰਟੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਬੈਂਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਐਸ.ਓ.ਪੀ. ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਬਣਾਇਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਰਜ਼ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਲਕਸ਼ਮੀ ਵਿਲਾਸ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਰੁਪਏ 791 ਕਰੋੜ ਦਾ ਗਲਤ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ।

ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪੂਰਕ ਚਾਰਜ ਸ਼ੀਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਖਿਲਾਫ ਐਲ.ਵੀ.ਬੀ. ਬੈਂਕ (ਹੁਣ ਡੀ.ਬੀ.ਐਸ. ਬੈਂਕ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟੇਡ) ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਾਮਤ (1) ਅੰਜਨੀ ਕੁਮਾਰ ਵਰਮਾ, (2) ਐਸ. ਵੈਂਕਟੇਸ਼, (3) ਪ੍ਰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ (4) ਪਾਰਥਸਾਰਥੀ ਮੁਖਰਜੀ (ਬਿਨਾਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ) ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਮਲਵਿੰਦਰ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ, ਸ਼ਿਵਿੰਦਰ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ, ਸੁਨੀਲ ਗੋਧਵਾਨੀ, ਮਨਜੀਤ ਢਿੰਗਰਾ, ਕਵੀ ਅਰੋੜਾ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਆਰ.ਐਚ.ਸੀ. ਹੋਲਡਿੰਗ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ, ਮਿਸ ਰੈਨਚੇਮ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਸੋਚੀ-ਸਮਝੀ ਸਾਜਿਸ਼ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਾਜਿਸ਼ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਛੱਡਣ ਦੇ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਤਾਂ ਜੋ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਚਾਰਜ ਸ਼ੀਟ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ, ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਖਿਲਾਫ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 409/120ਬੀ ਅਧੀਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਕਾਲਮ ਨੰਬਰ 11 ਵਿੱਚ ਪਾ ਕੇ।

ਇਸ ਲਈ, ਅਦਬ ਨਾਲ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੂਰਕ ਚਾਰਜ ਸ਼ੀਟ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਚਾਰਜ ਸ਼ੀਟ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਮੌਖਿਕ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਜੋ ਕਿ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.ਐਸ. ਦੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਲਗਨ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਨੂੰ ਵੀ ਮੁੱਖ ਚਾਰਜ ਸ਼ੀਟ ਦੇ ਪੂਰਕ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ।

17. ਨੋਟਿਸ ਭੇਜੀ ਗਈ ਹਾਂ ਨਾ:
ਪੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਸਥਾਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ

18. ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ:

-ਸਦ-

34. ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਾਫ਼ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਜੋ ਹੁਣ ਡੀ.ਬੀ.ਐਸ. ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਹਨ (1) ਅੰਜਨੀ ਕੁਮਾਰ ਵਰਮਾ, (2) ਐਸ. ਵੇਂਕਟੇਸ਼, (3) ਪ੍ਰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ (4) ਪਾਰਥਸਾਰਥੀ ਮੁਖਰਜੀ ਦੇ ਕੰਮ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਐਲ.ਵੀ.ਬੀ. ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਹੈ ਅਤੇ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਣਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਲੀਨਤਾ ਨਾਲ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਡੀ.ਬੀ.ਐਸ. ਬੈਂਕ ਦੀ ਚਾਰਜ ਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ, ਜੋ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਤਹੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਨਾਲ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਸਾਡੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਵਿੱਚ, ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ।

35. ਇਹ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁਰੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਹਲਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ, ਜਿਥੇ ਇਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਅੰਨ੍ਹਾ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ। ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਬੈਂਕਿੰਗ ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ ਜਨਤਾ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਾਅ 'ਤੇ ਲੱਗਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਆਰ.ਬੀ.ਆਈ. ਨੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕਿਆ, ਮੋਰੇਟੋਰੀਅਮ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਡੀ.ਬੀ.ਐਸ. ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਰਜ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਸੰਪਤੀ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਡੀ.ਬੀ.ਐਸ. ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ, ਜੋ ਕਿ ਐਲ.ਵੀ.ਬੀ. ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਹੈ (ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ), ਨਿਆਂ ਦੀ ਖਿੱਲਵਾੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਲੰਬਿਤ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਕਾਰਵਾਈ (ਜੋ ਕਿ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. – 189/2019 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪੀ.ਐਸ. ਆਰਥਿਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੰਗ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡੀ.ਬੀ.ਐਸ. ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਚੁਕੌਤੀ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਸਾਰੀਆਂ ਅਗਲੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ((DBS ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ), ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

36. ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਡੀ.ਬੀ.ਐਸ. ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਆਰ.ਐਫ.ਐਲ./ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲ, ਉਹੀ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate